

ODPRAWNY (1) ai

o oraz a jasne.

[*comp* odprawniejszy.]

sg m N odprawny. ◇ [A odprawny. ◇ I odprawniejszym. ◇ pl N m pers odprawni.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

1. *Prawdopodobnie: Szybko znikający:* Tego [gwiazdozbioru Ołtarz] bieg ieft odprawni: bo przeciw iáfnému Płómieniowi położon ieft Arkturowému. *KochPhaen* 16.

2. [*Dotyczący odprawienia od siebie, rozwodowy:*

Zestawienie: »list odprawny« = *określony obyczajem i prawem żydowskim sposób unieważnienia małżeństwa:* Czemuż tedy Moyzeż rozkazał dać iey [żonie] list odprawni [*libellum repudii*]/ y opuścić ią. *Leop Matth* 19/7 (*Linde*).]

3. [*Przystępny, u którego można łatwo coś załatwić:* Tym bowiem łpofobem/ gdy tego rádá dozrzy co ná nie włożą/ iuż we wšytkich łprawách y rzeczách łwoich [*pan*] będzie odprawniejszym/ y bez wšelákiego zátrudnienia/ y bez vprzykrzenia cokolwiek łie przytoczy odpráwi *CerGór* 44; którzy [*ludzie*] [...] káždého obráżą/ vfráfuia/ [...] nie łą odprawni/ trudna z nimi rozmowá/ trudna łprawá/ trudny do nich przyłtęp *CerGór* 137.]

Cf [**NIEODPRAWNY**]